

לוי שם את ה-OFF על הגריל

אנשים

**לאנשים
הנכונים!**

**777
הברנדי
הלאומי
שהוא
בינלאומי.**

■ **מישפחת דיין נמצאת** בנסיעות. ראש-המישפחה, שר-החוץ **משה דיין**, נמצא בר-נסיעות עקב תפקידו. **אסי דיין** חזר זה עתה מאירופה. שם שיחק בסירטו של **מנחם גולן**, קשר האורניום. ואילו אשתו של **אסי**, **אהרונה דיין**, קפצה לניו-יורק לשבוע, ושבה לפני ימים אחדים לישראל. בשבת האחרונה הצליחו בני המישפחה להתארגן כך שכולם נמצאו בישראל, ונפגשו לארוחת-ערב בביתם של משה ורחל דיין בצהללה.

■ **הבדרן-חקיין טוביה צפיר** הופיע בכנס של אירגון השוטרים הבינלאומי. אורח-הכבוד בכנס היה שר-הפנים, **יוסף בורג**. טוביה עמד על הבמה וחקיקה שוטרים ממיחלק הסמים, התופסים חשודים ב-עישון חשיש. שר-הפנים הוכיח כי אינו מתמצא בסלנג הסמים ושאל את סגן-ניצב **ברוך לשם**, עוורו של מפכ"ל-המישטרה: "תגיד, מה זה נפאס?" כשהסביר לו לשם כי נפאס הוא חשיש, שאל השר: "ומה זה צינגלה?" לשם הסיר ביר לו בסבלנות כי צינגלה היא סיגריות חשיש מלופפת. השיב השר: "תגיד, מאיפה אתה בעצם יודע את כל זה?"

■ **בדיון שהתקיים בין שר-הבריאות אליעזר שושן לטק לבין ראש עיריית ירושלים טדי קולק** על מתן אישור בניית ארובה לבית החולים שערי צדק, איבד הרפורסור **דויד מאיר**, מנהל בית-החולים, את סבלנותו וצעק: "אם כך, תנו לי רשיון לבניית ארובה כפי שאתם נותנים לבית-מלון! אחרי הכל, בית-החולים הוא בית-מלון, לא בית-זונות!" השיב לו קולק: "אה, זה מה שאתה מתכוון לעשות מבית-החולים שלך? למה לא אמרת קודם? הייתי מאשר בניית ארובה מייד!"

■ **הפסלת אילנה גור** נמ-צאת שוב בארץ. הפעם יוצב פסל משלה בגן ציבורי ברמת-הראשי של נהריה. אילנה לא רק פיסלה את הפסל, היא גם תרמה אותו.

לא האמין, חשב שעובדים עליו והתעקש לדבר עם זראי ערבית.

■ **ה"כ שמואל פלאטון** שרון ממשיך להפגין את האומה בהבטחות. השבוע, בר-מיוזון הכנסת, אמר לקבוצת עיתונאים כי הוא מוכן לקנות על חשבונו מכונית לכל רופא שיסכים לעבוד בירוחם, בתנאי שהממשלה תוותר על המיסים. אחד העיתונאים הציע לחבריו לאתר מייד רופא כזה מבין ידידיו, שיתנדב לעבוד בירוחם רק כדי לראות כיצד שוב אין פלאטון עומד בהבטחותיו.

■ **הבדיחה האחרונה על שרהקליטה דויד לוי**: לוי הכין עוף בגריל. התגורר לא פעל, ולוי התקשר לבית-ההרר ש. כשנשאל על-ידי הפקיד על איוה כפתור לחץ השיב: "מה זאת אמרת איוה כפתור? כחוב: OFF!"

■ **בישיבת ועדת חוקה** חוקי-מישפט בכנסת קרא ה"כ המפד"ל, **יהודה בן-מאיר**, כלפי סיעת המערך: "הממשלה שהייתה שלכם?" התפרץ נגדו יו"ר סיעת המערך בכנסת, ה"כ **משה שחל**: "כשהיינו ב-ממשלה, אתם הייתם הפילגש של הליכוד." בן-מאיר לא נשאר חייב והשיב: "זה נכון, אבל עכשיו הצלחנו סוף-סוף להתחתן עם הליכוד בחתונה קאתולית."

■ **ה"כ שחל** היה האיש שניהל את הישיבה המפורסמת שבה טרק ה"כ **יצחק רבין** את הדלת ויצא בועף. השבוע הכחיש שחל את עניין טריקת הדלת והסביר: "אלוף, רבין לא יצא את הישיבה בכעס. הוא פשוט מיהר לפגישה. ב"ת: הוא לא טרק את הדלת. הדלת פשוט לא כלייך בסדר."

■ **המנחה מני פאר** טוען כי מאחר וראש-הממשלה פוצץ את השיחות עם מצריים בשעת סעודה עם שר-החוץ המצרי, הרי שאם יחליטו המצרים לחדש את השיחות יעשו זאת לבטח בחודש הרמאדאן, ש-הוא חודש של צום.

פרקים מתוך מחזותיו של שייקספיר, ואני מוכרח להודות שדווקא אהבתי את הסוחר מוונציה."

■ **יו"ר איגוד התעשיינים, אברהם (בומה) שביט**, לא מחל לשר-האוצר **שיילוק** **ארליך**, שקרא לו בשם "לשון בלי מוח". שביט מצא הזדמנות לתקוף את ארליך, כינה אותו "שימחה האלבינו", שפירושו שימחה הלבן. עוד אמר שביט על ארליך: "מי שותה שמרקי, שלא יתפלא אחר כך שיש לו שילשול." בהתכוונו להתקציב שהגיש שר-האוצר לאישור הממשלה.

■ **למרות זאת** הומין בור מה שביט את שר-האוצר למסר בתהלתונה של בתו **סימחה**, שנישאה לצעיר בשם **דובי קטמון**. גם שר-האוצר הקודם, **יהושע רבינוביץ**, נכח ב-מסיבה.

■ **הכתב לעניינים ערביים של הארץ, עודד זראי**, הגיע לפני שבועיים עם מישלחת של עיתונאים מיצריים ללשכתו של ראש עיריית תל-אביב, **שלמה (צ'צ'י) להט**. סגנו של צ'צ'י, **יגאל גריפל**, לחץ את ידי העיתונאים וגם את ידיו של זראי, וברכו בערבית עסי-סית. זראי הסביר לו שהוא עיתונאי ישראלי, אך גריפל

■ **הסיפור כי** ראש-הממשלה **מנחם בגין** חתם על מיסמך שהגיש לו שר-הביטחון בשם "שיילוק" עשה לו כנפיים במישרד. העובדים במישרד ראש-הממשלה נחלקו לשני מחנות. מחנה אחד טוען כי בגין עשה כן מפני שנפגע עמוקות מדיברי המצרים, ואין לכך קשר כלשהו לשר-הביטחון. המחנה השני טוען, לעומת זאת, כי העוקץ בחתימה היה מופנה במיוחד לעבר **זר וייצמן**. בגין התכוון לרמוז בכך לשר-הביטחון, שמא יחסם הלבבי של המצרים אליו. יחס עיקר יחסו של הנשיא **אב"ד זאב אל-סאדאת**, אינו נור בעצמיותו הקורנת של וייצמן דווקא, אלא מעמדו והוטרותו כלפי בני-ישיחו ב-מצריים.

■ **בגין היה** שוב הוכוב התורן של מיוזון הח"כים בכנסת. כהרגלו, ישב כשמשביבו קבוצת-עיתונאים ואמר: "מעכ" שיו אני מדבר רק באהווים. הרי אומרים עלי שאני שיילוק."

■ **אחרי-כך** סיפר ראש-הממשלה כי הוא מכיר את המחר זאי הבריטי **ויליאם שייקספיר** לפני ולפנים: "בזמננו, כשהייתי צעיר והייתי יוצא עם חברי ליערות, צורת-הבילוי החביבה עלינו הייתה קריאת

מרדכי צפורי סגן שר-הביטחון, היה גם הוא אורח בחגיגת ברהמיצווה של מאיר בן מאיר. מוטיקה הגיע לחגיגה במכונית-השרד שלו, אולם שלא כאח"ם אחרים, לא ישב במושב האחורי, כי אם ליד הנהג, בעוד אשתו טובה יושבת במושב האחורי. אחרי שעלה לאולם שבו התקיימה החגיגה, שכללה ארוחת ערב ותזמורת שהניעמה לאורחים חזר מוטיקה, נכנס למכונית שלו ואמר: "שכחתי את אלוהים." הוא הור-ציא מהמכונית כיפה שחורה וחשב אותה לראשו.

חיים דרוקמן חבר הכנסת וממנהיגי גוש-אמונים, אינו נוהג להופיע עם אשתו בפומבי. אחת הפעמים הבודדות שבהן הצטרפה שרה דרוקמן אל בעלה, הייתה בעת חגיגת ברהמיצווה של מאיר, בנו של ה"כ המפד"ל יהודה בן-מאיר שהתקיימה בבית ז'בוטינסקי בתל-אביב. ערייתו של דרוקמן, לבושה במשטות וחובשת פיאה נוקרית, פסעה מאחרי בעלה והתגלתה כאשה צנועה ביותר, כשהבחינה בכניסה בצלם ניס-תה להסתתר מפניו ואמרה: "אינני אוהבת כשמצלמים אותי."

כרמל לא מזרחי
מיקי ראשון לציון וזכרון יעקב